

Nøvn

Omma fyllir 90 - føðingardagsheilsan til Petru Arge

Hósdagin 30. august fyllir omma okkara, Petra Arge, 90 ár. Vit eru so sera takksom fyri at hava átt hana so leingi. Húsini hjá ommu og abba á Tinghúsvegnum hava verið miðdepilin í familjuni alt okkara lív. Har hava vit gingið inn at fáa frikadellur, drekkamunnar og smákøkur í túsundatali. Har hildu vit øll jól saman, tá vit vóru yngri. Og har angaði av røstum kjøti um alla lonina, tá brúdleypsdagur var.

Gerandisdagar sat omma og bant ella seymaði, um hon ikki var úti og hjálpti bispi við umsitingini. Var abbi ikki í útvarpinum, sat hann við sítt stóra skrivaraborð og rokaðist við næstu bókina. Ikki var altíð lætt hjá ommu at hava alt ruddiligt, tá kort yvir Atlantshavið, passasar og frásagnir um søkt skip lógu frammi hvørt um annað. Onkuntíð flutti hon okkurt. Tá var abbi heilt ørkymlaður og leitaði leingi.

Kona og maður hava manga togan sínámillum. Tá abbi skuldi klænka, var omma stjóri. Kururin var strangur, og putursukur var bannað. Men onkuntíð snýtti hann. Hon hevði givið honum eina tunna ostafis upp á fullkornsbreið við ongum smøri. Hann lyfti ostafisina omanav og smurdi putursukur innundir. "Ikki siga tað fyri ommu," segði hann við einum skálkasmíli. Nei, tað tordu vit ikki, tí so fekk hann skeld.

Treytaleysur stuðul

Omma var abba góð, og omma hevur verið okkum góð. Hon hevur ongantíð sett nakran eftir. Altíð hevur hon minst til øll, um so talan var um børn, ommubørn ella langommubørn. Snúði tað seg um at fáa føroysk klæðir upp á okkum, syrgdi hon fyri tí. Á jólum og allar føðingardagar er hon trúföst. Øll fáa sítt, og hon keypir ella

ger gávur alt árið, so alt ikki kemur upp í røkur í desember. Skil er í.

Fløvin av umsorganini hjá ommu hevur verið ómetaligur. Ommudøturnar vildi hon fegin læra at binda, tí hetta var virðismikið handverk, helt hon. Teppir, turriklæðir og sanniliga eisini litrikar toybóltar gjørdi hon okkum, og takksom tóku vit ímóti. Varð onkur av hennara umrøddur í fjølmiðlunum, klišti hon greinirnar úr bløðunum og goymdi tær. Hesi eru míni, man hon væl nøgd hava hugsað.

Hevur onkur av hennara havt mót-gongd, var stuðulin altíð treytaleysur. Stórt sum smátt hevur fingið boð um ikki at missa mótið. At hava átt tilíkan stuðul og tilíka fyrimynd hevur verið ómissandi fongur fyri okkum øll. Omma er snøgt sagt ein kempa. Ein klettur, sum vit altíð hava kunnað hildið um, og sum leiðbeindi okkum, tá okkum tørvaði ráð. Hon bað okkum fara undir útbúgving og helt avgjørt, at vit skuldu giftast okkara makum. Ja, ja, svaraðu vit.

Heimbygd hennara, Syðrugøta, hevur fyllt nógv hjá okkum. Tey elstu ommubørnini minnst væl langommu í Syðrugøtu, Suffiu, sum vit ofta vitjaðu. Eisini hon var blíð og gávumild. Tá langomma doyði í 1979, yvirtók omma húsini í Syðrugøtu, og vit hildu fram at ferðast hagar. Spannandi var at spæla á sandinum og har um leiðir. Ferðirnar í Gøtu víðkaðu okkara sjónarring. Havnin var okkum kær, men Syðrugøta var øðrvísi.

Fjølbroyttar dygdir

Omma hevur nógv eginleikar, sum eru merkiliga andsagnarfullir. Hon er hjartalig, men ikki øgiliga sentimental. Hon ber við sær virðismikil grundvirðir úr eini aðrari tíð, men er altíð við upp á nótnar. Tá hon fer út at ganga, er hon altíð væl klødd og

tignarlig. "Petra, tú sært út sum ein drotning," segði ein framligur prestur eina ferð við hana. "Statt ikki og tvætla," svaraði hon mestsum smæðin.

Omma er jarðbundin, men samstundis ein verðinskona. Hon hevur ferðast nógv, m.a. við kvinnuforkemparum heilt yviri í Kina. Góði hugurin hjá henni og abba at ferðast kom eisini okkum til góðar á yngri árum. Tvær ferðir fóru vit til Hetlands við Norrønu at halda rundar føðingardagar. Ikki vóru ferðirnar keðiligar. Útferðir, skellilátur og minigolf hvørt um annað. Tað var samvera, tá hon er best.

Nú verður omma so 90, hendan kærleiksfulla og realistiska konan, sum vit altíð hava havt hjá okkum. Um sjónin bilar, og hoyrnin ikki er tann sama, er vitið framvegis bjart, og frásagnargleðin er stór. Tosar hon ikki um 30'ini, eru 50'ini kanska á skránni, men alt tað smáa og stóra í dag verður eisini endavent. Tingvarpið verður gjølla eftirhugt og viðmerkt. Henni dæmar best tey, sum vilja framá.

Omma, vit kundu skrivað eina heila bók um teg, men á degnum vilja vit heiðra teg við hesum fáu orðum. Takk fyri tín kærleika og tína umsorgan. Nú hendan dagin, tá tey lokkaðu teg at eta mat úr Burger King, helt onkur, at markið fyri tínum frísinni mundi vera nátt. Nei, tú staðfesti bara, at Burger King var finasta slag, og har ætlaði tú tær aftur. Soleiðis er omma. Forvitin sum fáur eftir øllum tí nýggja.

Hjartaliga til lukku við 90 ára degnum og takk fyri alt, tú hevur givið okkum!

Ommubørnini

Takk

Vit vilja gjarna takka øllum, ið gleddu okkum á okkara gullbrúdleypsdegi, t. 17. aug. Bæði teimum, ið stukku inn á gólvið, teimum sum hjálptu til á ymsan hátt og ein serlig tøkk til øll tey sum sungu fyri okkum um morgunin. Tit vóru øll við til at gera dagin hjá okkum ógloymandi.

Hervør og Jóan Hendrik

Tøkk

Hjartans tøkk fyri sýnda samkenslu og hjálpssemi, tá ið kæra mamma, vermamma, omma og langomma okkara

**Edith Johannesen
Lamba**

andaðist og varð jarðað.

Tøkk til Meinhard Bjartalíð, prest. Tøkk til kirkjutænarar, berarar, sangarar og gravara. Tøkk til tykkum sum sungu so vakurt í kirkjuni. Tøkk fyri heilsanir, kransar, blómur og minnisgávur til Nýggju Kirkju á Glyvrum. Tøkk til øll tykkum sum bakaðu. Tøkk til tykkum mongu, ið fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað. Somuleiðis ein tøkk til starvsfólkið á Eysturoyar Røktar- og Ellisheimið fyri góða røkt og umsorgan.

Jóni, Hildigarð, Eyðbjørg, Sonja og Jeffri